

ในระหว่างที่เด็กอยู่ในสถานพินิจฯ จะได้รับการดูแลด้านอาหาร ที่พัก การรักษาพยาบาล จัดหาปัจจัยสี่ที่จำเป็นและเหมาะสมให้กับเด็ก มีกิจกรรมประจำวันสำหรับเด็กที่คล้ายคลึงกับโรงเรียนประจำ มีการจัดการศึกษาทั้งสายสามัญ สายอาชีว และจัดกิจกรรมต่างๆ สำหรับการบำบัด แก้ไข ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้ ก็เพื่อให้เด็กยอมรับและเข้าใจถึงสาเหตุแห่งการจำคุก มีวิถีทางเลือกต่างๆ มากขึ้น ในการนำมาใช้เพื่อการดำเนินชีวิตที่ปลอดภัยและลดความเสี่ยงต่อการกระทำผิด

ออกจากสถานพินิจฯ หรือศูนย์ฯ มีคดีติดตัวหรือไม่?

หากน้องๆ ที่เข้ามาในสถานพินิจฯ หรือถูกศาลสั่งให้รับการฝึกอบรมใน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ไม่ได้หมายความว่าชีวิตน้องๆ จะสิ้นหวัง หรือหมดอนาคต ภายหลังที่น้องๆ ได้รับการปล่อยตัวเพราะคดีสิ้นสุดแล้ว น้องๆ สามารถที่จะไปสมัครงานหรือสอบเข้ารับราชการได้เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เพราะจะไม่มีการบันทึกประวัติการจำคุกไว้สำหรับผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน แต่จะให้ถือว่าน้องๆ อย่

ยังไม่มีคำว่าสายเกินไปสำหรับน้องๆ

น้องๆ ที่คิดว่าตัวเองมีโอกาสเสี่ยงต่อการทำผิด คงไม่มีใครต้องการเข้ามารับการแก้ไขในสถานพินิจฯ ทั้งที่ยังมีโอกาสปรับปรุงตัวเองได้อยู่กับครอบครัว ได้เรียนหนังสือหรือทำงาน ในเมื่อน้องๆ มีโอกาสดีกว่าเด็กในสถานพินิจฯ จึงควรมาช่วยกันป้องกันไว้จะดีกว่า ไม่มีคำว่าสายเกินไปสำหรับน้องๆ

ด้วยความปรารถนาดีจาก
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

พินิจ...ด้วยรัก
พิทักษ์...ด้วยใจ

หากมีปัญหากับบุตรหลาน สามารถขอรับคำแนะนำได้ที่

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารเอ ชั้น 5
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทร. 0 2141 6498, 0 2141 3607, 0 2141 6473

www.djop.moj.go.th

หรือ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทุกจังหวัด

ไม่มีคำว่า
“สายเกินไป”

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กระทรวงยุติธรรม

น้องๆ เคยทำผิดไหม

ในชีวิตของคนทุกคนอาจเคยทำความผิดเพราะโดยบังเอิญหรือด้วยความผิดพลาด เช่น เคยชกปากเพื่อนที่พูดจาไร้สาระ หรือเคยขโมยของมาจากสวนของลุงข้างบ้าน หรือเคยรับปากของเพื่อนไปขโมยคนอื่นมา ฯลฯ เป็นต้น บางคนโชคร้ายก็ถูกตำรวจจับกุมแต่ถ้าโชคดีก็รอดตัวไป ถึงอย่างไรก็ตาม คงมีสักวันที่จะต้องถูกจับกุมได้ถ้าหากยังคงทำผิดอยู่เรื่อยๆ

เพราะอะไรเด็กๆ จึงทำผิดกัน

มีหลายเหตุผลที่ทำให้เด็กๆ ทำความผิด ทั้งนี้ เพราะเด็กยังขาดความสามารถในการยับยั้งชั่งใจ ยังคิดไม่รอบคอบเท่ากับผู้ใหญ่ เพราะอ่อนประสบการณ์ ขาดความเห็นแก่ตัว เต็มใจเป็นเหตุให้ต้องทำผิด เพราะบางคนต้องการความตื่นเต้นท้าทาย บางคนไม่อยากจะเพื่อนบางคนไม่รู้จักแก้ปัญหาที่ถูกต้อง บางคนทำไปด้วยความเคยชินและไม่คิดว่าจะถูกจับกุม

เด็กๆ แต่ละคนจึงมีเหตุของการทำผิดไม่เหมือนกันและมีการทำความผิดหลายรูปแบบ เด็กบางคนมีหลายสาเหตุที่ทำให้ทำความผิด บางคนมีสาเหตุเดียว บางคนทำความผิดครั้งเดียวในขณะที่บางคนทำความผิดมาหลายครั้ง บางคนทำความผิดเล็กน้อย เช่น เล่นการพนันทะเลาะวิวาท บางคนทำความผิดร้ายแรง เช่น ฆ่าคนตาย ข่มขืน หรือโจรกรรม ฯลฯ

สำหรับเด็กที่ทำผิดในขณะที่ยังไม่ถึง 18 ปีเต็ม และถูกส่งตัวไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมาเสียตายสำหรับบางคนก็ยังเรียนหนังสืออยู่ หรือมีงานทำแล้ว ทำให้เสียโอกาสดีในอนาคตไป

น้องๆ มีโอกาสในการทำผิดไหม

เราพบว่าเด็กๆ ส่วนใหญ่ที่กระทำความผิดและถูกจับส่งเข้ามาในสถานพินิจฯ นั้น มักจะมีพฤติกรรมที่ไม่ค่อยเหมาะสมมาก่อน หรือมีพฤติกรรมที่ทำความผิดต่อเนื่องให้กับตนเองและทำให้เกิดกับผู้อื่นดังต่อไปนี้

- ขี้โมโห โกรธง่าย มีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนหรือคนอื่นบ่อยๆ
- กลับเข้าบ้านดึกเกือบทุกวัน ชอบจับกลุ่มกับเพื่อนไปเที่ยวหรือแข่งรถ

- ต้มสุราเป็นประจำ ใช้จ่ายเสเพล เช่น ตมกาว ยาบ้า กัญชา ฯลฯ
- มีเพศสัมพันธ์เร็วเกินไป
- หลีกหนีจากบ้านบ่อยๆ
- ขาดเรียนบ่อย ไม่สนใจเรียน ชอบแกล้ง หรือรังแกเพื่อนในโรงเรียน
- ไม่ทำงานบ้านก็จะลักขโมยสิ่งเล็กๆ น้อยๆ
- ฯลฯ

น้องๆ ลองคิดทบทวนถึงตัวเองดูว่า เราเคยมีหรือทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมดังกล่าวนานหรือเพียงใด หากมีตั้งแต่ 2 ข้อ ขึ้นไปและทำอยู่บ่อยๆ แล้ว ถือว่ามีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดและถูกจับกุมเข้าสถานพินิจฯแน่นอน

จะป้องกันหรือลดโอกาสเสี่ยงของอย่างไร

ถ้าน้องๆ คิดว่าตัวเองมีโอกาสเสี่ยงต่อการทำผิดและไม่อยากถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจฯ ขอให้อ่านวิธีปฏิบัติต่างๆ ดังต่อไปนี้

มีความมุ่งมั่น ตั้งใจและสัญญากับตัวเองว่า จะปรับปรุงตัวใหม่ไม่ทำพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว ถ้าหากตกอยู่ในสถานการณ์จำเป็นที่จำเป็นต้องทำผิด ก็ขอให้ตัดสินใจถึงคนที่เรารัก และคิดถึงผลที่จะตามมา และสำหรับวิธีแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยง ก็ให้ขอคำปรึกษาหรือความช่วยเหลือจากคนที่รักและหวังดีกับเรา ได้แก่ พ่อแม่ ญาติพี่น้อง คุณครู เพื่อนสนิท(ที่ดี) แม่เพื่อช่วยเป็นกำลังใจหรือร่วมกันคิดหาวิธีการด้วยกันเมื่อแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยงดังกล่าว และกำหนดเป้าหมายพร้อมเวลาที่จะทำ เช่น การเลิกคบเพื่อนที่ติและรู้จักปฏิเสธถ้าเพื่อนชวนไปทำไม่ดี การทำงานอดิเรกหรือ

เล่นกีฬาหลังเลิกเรียนแทนการไปนั่งจับกลุ่มกับเพื่อนๆ โดยไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงอีกเป็นเวลา 3 เดือนติดต่อกัน หากทำได้สำเร็จก็หาโอกาสให้รางวัลกับตนเอง เช่น ชื่นชมตัวเองหรือซื้อเสื้อผ้าใหม่ให้กับตนเองสักชุดหนึ่ง ฯลฯ เป็นต้น

หากพยายามทำแล้วยังไม่สำเร็จ ก็ให้คิดในทางที่ดีและให้กำลังใจกับตนเองว่า ตัวเรายังสามารถแก้ไขได้และตั้งใจใหม่โดยอาจไปคุยกับคุณครู หรืออาจารย์ หรือให้พ่อแม่พาไปขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น โรงพยาบาล หรือสถานพินิจฯ และคุ้มครองเยาวชนในจังหวัดก็ได้ เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมต่อไปในการแก้ไขพฤติกรรมเสี่ยง เพื่อการป้องกันและลดโอกาสเสี่ยงในการทำผิด

อยู่ในสถานพินิจฯ ดีไหม?

กรณีนี้เด็กอายุไม่ถึง 18 ปีที่ทำผิดและถูกส่งตัวเข้าสถานพินิจฯ นั้น มีหลายความคิดเห็น การอยู่ในสถานพินิจฯ เป็นเรื่องไม่ดี ซึ่งก็จริงอยู่ เพราะต้องถูกควบคุมตัวและจำกัดอิสรภาพ ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ ไม่ได้เรียนหนังสือ หรือทำงาน ไม่ได้ออกไปเที่ยวกับเพื่อนๆ แต่ในอีกด้านหนึ่งแล้ว การถูกส่งตัวเข้าสถานพินิจฯ ถือว่าเป็นการให้โอกาสสำหรับเด็กที่ทำผิด เพราะสถานพินิจฯ มีหน้าที่ในการหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผิดและช่วยเหลือแก้ไขให้เด็กได้ปรับปรุงตัวเป็นคนดีต่อไป

เมื่อเด็กถูกส่งตัวเข้าสถานพินิจฯ แล้ว หากพ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องการจะมารับเด็กกลับไปดูแลเองที่บ้าน ก็สามารถทำเรื่องขออนุญาตประกันตัวได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่สถานพินิจฯ กำหนด หรือถ้าไม่ขอประกันตัว ก็สามารถขอเยี่ยมเด็กได้ตามเวลาที่กำหนด